

STANISŁAWOWSKI

Nr. 177.

Urząd Wojewódzki

Kraków

1 egz.

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 9.

T R E Ś Ć:

DZIAŁ URZĘDOWY.

	Str.
Poz. 58. Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 czerwca 1938 r. w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów w miastach powiatu tłumackiego	125
Poz. 59. Rozporządzenie Wojewody Stanisławowskiego z dnia 1 czerwca 1938 r. w sprawie zmiany statutu tymczasowego zdrojowiska Morszyn	127
Poz. 60. Zarządzenie Wojewody Stanisławowskiego z dnia 31 maja 1938 r. w sprawie wykazów ochrony i utrzymania znaków pomiarowych	127
Poz. 61. Ogłoszenie Zarządu Miejskiego w Stanisławowie z dnia 30 maja 1938 r. w sprawie planu zabudowania	128
Poz. 62. Komunikat o utracie pieczęci urzędowej sołtysa gromady Karpowcze	129
Poz. 63. Komunikat o utracie pieczęci urzędowej sołtysa gromady Zalesie	129
Poz. 64. Komunikat Inspektora Pracy VIII Okręgu we Lwowie określający normy zarobków niewykwalifikowanych robotników	129
Poz. 65. Komunikat pocztowy	129

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

DZIAŁ URZĘDOWY:

Poz. 58.

ZARZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 4 czerwca 1938 r.

w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów w miastach powiatu tłumackiego.

Na podstawie art. 408 pkt. 15 i art. 415 pkt. c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. nr 23, poz. 202), na wniosek Wojewody stani-

slawowskiego z dnia 22 marca 1938 r. nr SF. 22/92/38, oparty na uchwale Rady Powiatowej w Tłumaczu z dnia 30 grudnia 1937 r., zarządzam, co następuje:

§ 1.

Kominy oraz kanały i wszelkiego rodzaju przewody dymowe powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie lub wypalanie w terminach niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i w ogóle przewody, które nie są używane jako kominowe,

należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są używane do odprowadzania dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynków, w których nie ma palenisk.

§ 2.

Kanały dymowe oraz przewody, łączące paleniska z tymi kanałami, powinny być czyszczone na całej wysokości bądź długości.

Czyszczenie kominów nie powinno powodować zanieczyszczenia pomieszczeń sadzą ani przeszkadzać normalnemu użytkowaniu palenisk.

Po wykonaniu czynności czyszczenia należy zbadać, czy połączenia poszczególnych palenisk z kanałami dymowymi nie zostały sadzą zatkane lub uszkodzone i spostrzeżone braki usunąć w ten sposób, aby normalne użytkowanie palenisk nie doznało przeszkód.

§ 3.

Po oczyszczeniu kominów sadza, która spadła do dolnej części przewodu kominowego, powinna być stamtąd usunięta, wyniesiona na podwórze i złożona w takim miejscu i w taki sposób, ażeby była wykluczona możliwość wzniesienia ognia, jak na przykład w naczyniach blaszanych. Dolne otwory kominowe, przez które wydobyto sadzę, powinny być następnie starannie zamknięte.

§ 4.

Czyszczenie kominów powinno odbywać się w okresach następujących:

1) kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkalnych — co 6 tygodni,

2) kominów, palenisk kuchen i pralni w restauracjach, kawiarniach, szpitalach itp. pomieszczeniach — jeden raz na miesiąc,

3) kominów palenisk pieców do ogrzewania — cztery razy w okresie zimy.

4) kominów, odprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania — dwa razy w okresie zimy, a w domach małych do 3-ch mieszkań — jeden raz w okresie zimy,

5) kominów większych palenisk, z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania — w okresach, ustalonych w każdym oddzielnym wypadku przez władzę budowlaną.

W zależności od specjalnych warunków

miejscowych właściwa władza budowlana może żądać częstszego oczyszczania kominów.

Jako okres zimowy liczy się czas od 1-go października do 30 kwietnia.

§ 5.

Zabrania się czyścić przewody i kanały odprowadzające dym od palenisk kuchennych pomiędzy godziną 11 a 15.

O terminie czyszczenia kominów lokatorzy powinni być uprzednio zawiadomieni przez kominiarza.

§ 6.

Kominy nieużytkowane nie wymagają czyszczenia.

§ 7.

Kominy, których nie można oczyszczać zwykłym sposobem, takie zwłaszcza, w których sadza zeszkliła się, powinny być wypalane.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy budowlanej i w obecności straży pożarnej.

Warunki wypalania komina powinny być określone w pozwoleniu.

§ 8.

Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu wazy dachowe i okna strychowe zamknąć, a przy drzwiczkach otworów kominowych do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i wyrobionej gliny. Podczas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na wyrzucanie iskier.

§ 9.

W razie, gdyby właściciel domu pomimo potrzeby zaniedbywał czyszczenia kominów lub nie dokonywał wypalania kominów, właściwa władza może zarządzić wypalanie lub czyszczenie komina na koszt właściciela.

§ 10.

Wszelkie roboty związane z czyszczeniem kominów i przewodów kominowych dymowych, mogą być wykonywane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11.

Właściciel nieruchomości i mieszkańcy powinni umożliwić kominiarzom dostęp do ko-

minów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach i mieszkaniach, jeżeli to jest niezbędne dla wykonania ciążących na nich obowiązków.

§ 12.

Właściciel nieruchomości obowiązany jest:

1) utrzymywać w należyłym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominarskie, włązy dachowe, drabiny do wyjścia na dach i wejścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach itp. urządzenia,

2) dostarczyć naczyń do zbierania sadzy oraz usuwać z terenu nieruchomości sadzę i odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypalaniu,

3) dostarczyć materiał niezbędny do wypalania sadzy,

4) przechowywać w miejscu dostępnym specjalną książkę kontroli, wydaną przez zarząd miejski dla odnotowywania dokonanych czyszczeń przez kominarzy oraz zarządzeń organów kontrolujących.

§ 13.

Przy czyszczeniu kominów kominarze obowiązani są zwracać uwagę na należytą izolację przewodów odprowadzających gazy spalinowe z pieców lub motorów gazowych i naftowych od przewodów łączących się z piecami kuchennymi względnie pokojowymi oraz na wszelkie niedokładności w budowie, urządzeniu i stanie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek, a także urządzeń kominarskich pomocniczych jak ław, drabin itp. i niezwłocznie komunikować na piśmie o dostrzeżonych niedokładnościach administracji nieruchomości, a w razie nieusunięcia braków — właściwej władzy budowlanej.

Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno być dokonane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 14.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie w 14 dni od daty ogłoszenia ich w Stanisławowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra:

Wł. KORSAK

Podsekretarz Stanu.

Poz. 59.

ROZPORZĄDZENIE Wojewody Stanisławowskiego

z dnia 1 czerwca 1938 r.

w sprawie zmiany statutu tymczasowego zdrojowiska Morszyn.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. R. P. nr 31 poz. 254) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. nr 36 poz. 331) oraz zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego, powziętą na posiedzeniu dnia 30 maja 1938 r., zmieniam statut tymczasowy zdrojowiska Morszyn, wydany przez Wojewodę Stanisławowskiego rozporządzeniem z dnia 15 grudnia 1937 r. (Stanisławowski Dziennik Wojewódzki nr 30 poz. 173) w ten sposób, że ustępowi pierwszemu § 4 tego statutu nadaję następujące brzmienie:

„Komisja zdrojowa składa się z następujących członków:

1. Dwóch delegatów Wydziału Powiatowego w Stryju,
2. wójta, jako delegata gminy Morszyn,
3. dyrektora zakładu zdrojowego,
4. dwóch delegatów Towarzystwa Lekarzy Polskich we Lwowie,
5. lekarza zdrojowego,
6. Nadleśniczego Państwowego w Lisowicach,
7. delegata Związku Międzykomunalnego „Karpaty Wschodnie“,
8. delegata właścicieli pensjonatów i hoteli,
9. delegata kuracjuszków.“

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1938 r.

Wojewoda:

STEFAN PASŁAWSKI.

Poz. 60.

ZARZĄDZENIE Wojewody Stanisławowskiego

z dnia 31 maja 1938 r.

w sprawie wykazów ochrony i utrzymania znaków pomiarowych.

W myśl ustawy o pomiarach państwa (Dz. U. R. P. nr 19 poz. 125 z r. 1932) nad całością wież triangulacyjnych i innych znaków pomiarowych a to: reperów niwelacyjnych, punktów triangulacyjnych i polygonowych, słu-

pów granicznych oraz innych znaków obowiązane są czuwać zarządy gminne, zaś na terenie miast wydzielonych zarządy miejskie a o każdym naruszeniu tych znaków zawiadomić właściwe powiatowe władze administracji ogólnej.

W dążeniu do racjonalnego wypełniania przez organa administracji ogólnej ustawowego czuwania nad ochroną państwowych znaków pomiarowych, zarządzam co następuje:

1) Organa administracji drogowej, wodnej i dóbr państwowych (wydziały rolnictwa i ref. rolnych), oddziały wodne, oraz oddziały drogowe i podległe zarządy) oraz organa administracji samorządowej (wydziały powiatowe w związku z wykonywanymi pomiarami gmin miejskich i wiejskich, oddziały pomiarowe miast: Stanisławowa, Kołomyi i Stryja, Biuro Planu Regionalnego Zabudowania Terenów Ziem Górskich) wykonujące na terenie triangulację, niwelację, poligonizację, winny bezwzględnie po zbudowaniu wież triangulacyjnych lub też po złożeniu znaków pomiarowych (kamieni, reperów itp.) zawiadomić o tym zarządy gmin lub miast, powołując się na ustawę o pomiarach państwa i znaki te potwierdzać ich opiece.

2) Niezależnie od tego organa te winny przysyłać urzędowi wojewódzkiemu w terminie do 21 grudnia wykazy założonych przez nie w ciągu danego roku znaków pomiarowych.

Wykazy takie (opisy topograficzne) sporządzone w dwóch egzemplarzach według powiatów zawierać powinny dokładne dane dotyczące tych znaków, a mianowicie rodzaj znaku oraz dokładne miejsce jego założenia (nazwę miejscowości, nazwisko właściciela gruntu, km drogi itp.).

Do przesyłanych wykazów należy dołączyć obliczone współrzędne punktów triangulacyjnych oraz wysokości reperów niwelacyjnych, jak również zestawienia wież triangulacyjnych, które dla danej instytucji spełniły już swoje zadanie i mogą być rozebrane a materiał sprzedany, przy czym wskazane być powinno konto, na jakie wpłacać należy kwotę uzyskaną ze sprzedaży.

W zasadzie wieże triangulacyjne powinny być rozbierane dopiero wówczas, gdy grozi ich runięcie, a to celem wykorzystania tych wież przez inne władze lub instytucje.

Rozbiórkę i spżedaż materiału z wież triangulacyjnych przeprowadzać będą powiatowe władze administracji ogólnej, zawiadamiając o dokonaniu tych czynności urząd wojewódzki.

W wypadku jednak, gdy materiał z przeznaczonej do rozbiórki wieży triangulacyjnej ma być użyty do budowy wieży w innym miejscu, wówczas rozbiórką wieży i przeniesieniem materiału zajmie się instytucja, która wieżę ustawiła.

Wieże przeznaczone do rozbiórki we własnym zakresie wyszczególniać należy w przystanych wykazach.

3) Celem uzyskania pełnego zestawienia założonych znaków pomiarowych zarządzam, by organa wymienione w pkt. 1 w terminie do 1 września br. przesyłały urzędowi wojewódzkiemu zestawienia znaków triangulacyjnych i niwelacyjnych założonych w latach ubiegłych przez organa wyżej wymienione.

Powyższe dane mają służyć dla celów ochrony i utrzymania znaków pomiarowych i winny być sporządzone niezależnie od nadsyłanych Biuru Pomiarowemu Ministerstwa Komunikacji materiałów pomiarowych zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Komunikacji z dnia 4 listopada 1936 r. nr Pm-IV-111/50/36 oraz nr Pm-III 90/5/36 (Dz. U. M. K. nr 62 z 30 listopada 1936 r.).

W o j e w o d a :

wz.

Dr SEYDLITZ

Wicewojewoda.

Poz. 61.

OGŁOSZENIE

Zarządu Miejskiego w Stanisławowie

z dnia 30 maja 1938 r.

w sprawie planu zabudowania.

Na podstawie art. 25 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzpltej z 16 lutego 1928 r. (Dz. U. R. R. nr 23, poz. 202) w brzmieniu ustawy z 26 czerwca 1936 r. oraz uchwały Magistratu z dnia 23 maja 1938 r. nr 347 podaję do wiadomości o przystąpieniu przez Zarząd Miejski do sporządzania szczegółowego planu zabudowy terenu ograniczonego ul. Sobieskiego, Gołuchowskiego, Bilińskiego i Zosina Wola łącznie z fron-

towymi przeciwległymi liniami regulacyjnymi i zabudowy tych ulic.

Projekt planu zabudowy wyłożony jest do wglądu w biurach Wydziału Technicznego Zarządu Miejskiego w pokoju nr 20 w terminie do 7-miu dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim codziennie w godzinach urzędowych od 10 — 12.

W tym samym terminie i tej samej porze można składać wnioski dotyczące planu zabudowy.

Wnioski zgłoszone po upływie oznaczonego terminu nie będą uwzględnione.

Prezydent miasta :

Mgr FRANCISZEK KOTLARCIUK.

Poz. 62.

KOMUNIKAT

o utracie pieczęci urzędowej sołtysa gromady Karpowicze.

Sołtys gromady Karpowicze, gm. Doliśtowo, pow. Białystok zgubił w dniu 12 lutego r. b. pieczęć urzędową owalną, następującej treści: „Sołtys wsi Karpowicze, gm. Doliśtowo, pow. białostockiego“.

Podając powyższe do wiadomości, Urząd Wojewódzki Białostocki prosi o polecenie odesłania pieczęci w razie jej odnalezienia do Starostwa Powiatowego w Białymstoku.

Poz. 63.

KOMUNIKAT.

o utracie pieczęci urzędowej sołtysa gromady Zalesie.

Sołtys gromady Zalesie, gm. Trzciannie, powiatu Białystok zgubił dnia 17 lutego br. pieczęć urzędową owalną o następującej treści: „Sołtys wsi Zalesie, gm. Trzciannie, pow. białostockiego“.

Podając powyższe do wiadomości, Urząd Wojewódzki Białostocki prosi o polecenie odesłania pieczęci w razie jej odnalezienia do Starostwa Powiatowego w Białymstoku.

Poz. 64.

KOMUNIKAT

Inspektora Pracy VIII Okręgu we Lwowie
określający normy zarobków niewykwalifikowanych robotników.

Inspektor Pracy VIII. Okręgu we Lwowie na zasadzie art. 139, ustępu 6, ustawy z dnia 28 marca 1933 o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) określa na rok 1938 następujące miesięczne normy zarobków niewykwalifikowanych robotników, które stanowią najniższą podstawę wymiaru przy obliczaniu rent wypadkowych przez Zakład Ubezpieczeń od wypadków.

Województwo Stanisławowskie:

powiat doliński	50 zł
„ horodeński	50 zł
„ kałuski	50 zł
„ kołomyjski	50 zł
„ kosowski	50 zł
„ nadwórniański	50 zł
„ rohatyński	50 zł
„ śniatyński	50 zł
„ stanisławowski	60 zł
„ stryjski	50 zł
„ tłumacki	50 zł
„ żydaczowski	50 zł

Okręgowy Inspektor Pracy :

Inż. STANISŁAW ZWOLIŃSKI

Poz. 65.

KOMUNIKAT POCZTOWY.

Na czas od 1 czerwca do 30 września 1938 uruchamia Dyrekcja Okręgu sezonową agencję p. t. I-go stopnia Jamna, pow. Nadwórna, województwo stanisławowskie, Obwodowy Urząd p. t. Nadwórna, Nr pola paczkowego 707, Nr pola telefonicznego 89-62.

Wymieniona agencja będzie utrzymywała połączenie pocztowe z ambulansami Stanisławów — Worochta i Worochta — Stanisławów na stacji kolejowej Jamna.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Regulamin

Wojewódzkiego Funduszu Pożyczkowego.

1. W ramach budżetu Stanisławowskiego Wydziału Wojewódzkiego tworzy się Wojewódzki Fundusz Pożyczkowy.

2. Celem Wojewódzkiego Funduszu Pożyczkowego jest udzielanie udziałowcom kredytu na czasowe zasilenie funduszy.

3. Wojewódzki Fundusz Pożyczkowy powstaje z udziałów wnoszonych corocznie przez

powiatowe związki samorządowe, miasta niewydzielone z powiatowych związków samorządowych i gminy wiejskie.

Wysokość udziałów płatnych corocznie wynosi zasadniczo dla powiatowych związków samorządowych po 1.000 zł, dla miast niewydzielonych po 200 zł i dla gmin wiejskich po 100 zł. Wojewoda na podstawie uchwały Wydziału wojewódzkiego ma prawo obniżyć wysokość udziałów słabym finansowo członkom funduszu.

4. Wpłacone udziały są własnością członków funduszu, mogą być jednak przez nich podjęte tylko w wypadku likwidacji Wojewódzkiego Funduszu Pożyczkowego lub w razie wyłączenia obszaru związku samorządowego, będącego członkiem funduszu, a z terenu województwa stanisławowskiego.

Odsetki uzyskane z lokaty kapitałów, pozostają własnością Wojew. Funduszu Pożyczkowego.

5. Z chwilą uruchomienia Wojewódzkiego Funduszu Pożyczkowego, ulega likwidacji Wojewódzki Fundusz Melioracyjny istniejący na podstawie regulaminu uchwalonego przez Stanisławowski Wydział Wojewódzki na posiedzeniu w dniu 24 kwietnia 1930 r. a ogłoszonego w Stanisławowskim Dzienniku Wojewódzkim nr 9 z dnia 15 maja 1930 r. Pozostały majątek Wojewódzkiego Funduszu Melioracyjnego zostaje włączony do funduszu pożyczkowego.

6. Zarząd Wojewódzkiego Funduszu Pożyczkowego należy do Wojewody, który nim dysponuje na podstawie uchwał Wydziału Wojewódzkiego. Organem Wojewody do sprawowania zarządu funduszem jest wydział samorządowy Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie.

7. Pożyczki z funduszu pożyczkowego będą udzielane związkom samorządowym na ich prośby, oparte na prawomocnych uchwałach organów stanowiących tych związków, gwarantujących terminowy zwrot otrzymanej kwoty pożyczkowej. Uchwały rad miejskich i gminnych winny, prócz wymaganego zatwierdzenia przez władzę nadzorczą, zawierać nadto zobowiązanie tej władzy do dopilnowania zwrotu zaciągniętej pożyczki w określonym terminie.

8. Udzielane pożyczki będą bezprocentowe a zwrot ich musi nastąpić w terminie oznaczonym w uchwale o przyznaniu pożyczki, jednak nie później jak w ciągu dwu lat.

9. Najpóźniej do dnia 31 maja każdego roku obowiązany jest wydział samorządowy urzędu wojewódzkiego przedstawić Wydziałowi wojewódzkiemu sprawozdanie z zarządu funduszem za ubiegły rok budżetowy. Odpis tego sprawozdania po przyjęciu przez wydział wojewódzki zostanie rozesłany wszystkim udziałowcom funduszu pożyczkowego.

10. Likwidacja Wojewódzkiego Funduszu Pożyczkowego następuje na podstawie uchwały Wydziału wojewódzkiego, zatwierdzonej przez Wojewodę Stanisławowskiego. Uchwałą tą zostanie unormowane przeznaczenie majątku funduszu, pozostałego po wypłaceniu udziałowcom kwot stosownie do postanowień punktu 4 niniejszego regulaminu.

11. Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Stanisławowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Powyższy regulamin Wojewódzkiego Funduszu został uchwalony na posiedzeniu Stanisławowskiego Wydziału Wojewódzkiego dnia 9 kwietnia 1938.

Stanisławów, dnia 3 czerwca 1938.

Wojewoda.

STEFAN PASŁAWSKI.

OGŁOSZENIE PRZETARGU

Sąd Okręgowy w Stanisławowie zawiadamia, że ogłasza nieograniczony przetarg ofertowy na dostawę koksu w/g węgla w ilości około 200.000 kg. na okres opałów 1938/39.

Oferty wraz z dowodem złożenia w Urzędzie skarbowym w Stanisławowie 50/o wadium mają być przedłożone w zamkniętych i opieczętowanych kopertach z napisem „Oferta na dostawę koksu lub węgla“ w nieprzekraczalnym terminie **do dnia 4 lipca 1938 r.** godz. 12, w którym to dniu nastąpi otwarcie ofert.

W ofercie należy wyszczególnić:

Nazwę koksowni w/g kopalni, wartość kaloryczną koksu w/g węgla, jakość, sortyment (gruby, kostka I i II), termin dostawy i warunki zapłaty.

Ceny należy podać loco magazyn Sądu.
Zastrzega się prawo zakupu dowolnej ilości koks u lub węgla oraz dowolny wybór oferenta.

KOMUNIKAT

Na terenie gromady Firlejów gm. Rohatyn przytrzymano konia nieznanego pochodzenia, którego oddano do przetrzymania gospodarzowi Pawłowi Pawłowskiemu.

Opis konia: maść gniada, mała strzałka na czole, wiek 1 rok, wzrost 140 cm.

Konia odebrać można u nazwanego gospodarza, po uprzednim zgłoszeniu i udowodnieniu własności w zarządzie gminy Rohatyn.

Poszukiwania.

I.

Józef Ziółkowski lat 36, syn Zygmunta i Marianny, wyjechał ze wsi Ruszkówek gm. Nasielsk pow. pułtuskiego w niewiadomym kierunku pozostawiając żonę i sześcioro dzieci bez środków do życia.

O wypadku ujawnienia miejsca pobytu w/m należy powiadomić Urząd Wojewódzki Warszawski z powołaniem się na pismo z dnia 2 czerwca 1938 r. Nr PB. IV. 2/11.

II.

Urząd Wojewódzki Wołyński poszukuje Augusta Kaschischke (Kozuszek), s. Karola i Albertyny Janke, ur. 25 sierpnia 1886, mieszkańca kol. Tereszkowce gm. Skobełka, który wyjechał w niewiadomym kierunku, pozostawiając w Tereszkowcach żonę Julianę i troje dzieci bez środków utrzymania.

W wypadku ustalenia miejsca pobytu poszukiwanego, należy zawiadomić starostwo horochowskie powołując się na pismo z dnia 8 kwietnia 1938 L. B-31.

III.

Urząd Wojewódzki Kielecki poszukuje Józefa Szmitrowskiego, s. Walentego i Franciszki, ur. 25 marca 1916, ostatnio zamiesz. w kol. Karolinów gm. Jurkowiec, który w maju 1937 r. wydal się w niewiadomym kierunku, pozostawiając żonę Mariannę i dziecko bez opieki i środków utrzymania.

Rysopis w/w: wzrost średni, twarz owalna, włosy blond, oczy niebieskie.

W wypadku ustalenia miejsca pobytu po-

szukiwanego należy zawiadomić starostwo powiatowe w Sandomierzu, powołując się na pismo z dnia 9 kwietnia 1938 r. nr. P. 11/38.

Unieważnienia dokumentów.

Unieważnia się kartę rzemieślniczą rzeźniczą i masarską, wydaną w roku 1910 a zarejestrowaną w 1929 roku przez Starostwo w Horodence na nazwisko Ludwika Tomkiewicza, zamieszkałego w Horodence.

Zgubiono legitymację ubezpieczeniową nr 8827182 wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. w Kołomyi na nazwisko Jakuba Kostyszyna, s. Wasyla.

Zgubiono legitymację ubezpieczeniową nr 1852821 wydaną przez Ubezpieczalnię Społeczną w Kołomyi na nazwisko Antoniego Solskiego.

Zgubiono legitymację ubezpieczeniową nr 8804489 wydaną przez Ubezpieczalnię Społeczną w Kołomyi na nazwisko Kazimierza Mykietuka.

Zgubiono dowód osobisty wydany przez Zarząd Gm. w Opryszowcach na nazwisko panińskiego Pelagia Semiańczuk, żonę Bohosławiec, ur. 1912 r., zamiesz. w Rypnem.

Zgubiono dowód osobisty wydany na nazwisko Michała Wojewody, zamieszkałego w Potoku.

Zgubiono dowód osobisty Ser. D. nr 223581 wydany przez Zarząd Gminy w Oslawach Białych na nazwisko Wasyla Fedorczyka, s. Dmytra, ur. 1918 r.

Zgubiono książeczkę wojskową i kartę mob. wydaną na nazwisko Iwana Ołeksijczuka, s. Stefana i Marii, ur. 1902 r., zam. w Załuczu.

Zgubiono książeczkę wojskową i kartę mob. wydaną na nazwisko Stefana Maćkowskiego, s. Konstantego i Karoliny, ur. 1900 r., zamieszkałego w Stanisławowie.

Skradziono książeczkę wojskową i kartę

mob. wydaną na nazwisko Michała Nykołajewa, s. Piotra i Anny, ur. 1901 r., zamieszkałego w Mykietyńcach.

Zgubiono duplikat książeczki wojskowej wydaną na nazwisko Hnata Czemyrysa, s. Wasyla, ur. 1903 r., zamieszkałego w Peczenizynie.

Skradziono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Tomasza Szuby, s. Antoniego i Salomei, ur. w 1906 r., zamieszkałego w Szerokiej-Komelii.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Samuela Goldsteina, ur. 1895 r., zamieszkałego w Ostawach Białych.

Skradziono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Eustachego Gałana, ur. 1906 r., zamieszkałego w Łukowcu.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Michała Czekańskiego, s. Jana i Marii, ur. 1912 r., zamieszkałego w Żydaczowie.

Skradziono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Jana Tomaszczuka, s. Ołeksy i Wasyłyny, ur. 1909 r., zamieszkałego w Jasienowie Górnym.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na Józefa Hinke, s. Wawrzyńca i Marii, ur. 1910 r., zamieszkałego w Teresówce.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Izaka Feiwela 2 im. Adlera, s. Leiba, ur. 1912 r., zamieszkałego w Stryju.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Dymitra Tymkowa, s. Prokopa, ur. 1902 r., zam. w Jaworówce.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Dawida Rothbauma, s. Markusa i Siby, ur. 1911 r., zamieszkałego w Skolem.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Iwana Bojczuka, s. Wasyla i Jeleny, ur. 1898 r., zamieszkałego w Czerniatynie.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na

nazwisko Maksa Kostenbauma, s. Izaka i Peśli, ur. 1890 r., zamieszkałego w Stanisławowie.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Salomona Rottmana, s. Izaka Berla 2 im. i Małki, ur. 1894 r., zamieszkałego w Stanisławowie.

Skradziono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Jana Mariana 2 im. Stolarczuka, s. Pawła i Emilii, ur. 1915 r. w Stanisławowie.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Franciszka Łysaka, s. Pawła i Emilii, ur. 1906 r., zamieszkałego w Stanisławowie.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Abrahama Mozesa 2 im. Lebensarta, s. Pinkasa, ur. 1904 r., zamieszkałego w Stanisławowie.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Ezra Freunda, s. Salomona, ur. 1910 r., zamieszkałego w Stanisławowie.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Nikiforuka Horbali, s. Marii, ur. 1901 r., zamieszkałego w Stanisławowie.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Mikołaja Tomaszczuka, s. Onufrego, ur. 1911 r., zamieszkałego w Kutach Starych.

Skradziono książeczką wojskową wydaną na nazwisko Mikołaja Wencza, s. Piotra, ur. 1900 r., zamieszkałego w Młodziatynie.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Jakuba Händla, s. Józefa, ur. 1896 r., zamieszkałego w Bolechowie.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Andrzeja Sumaruka, s. Wasyla, ur. 1905 r., zamieszkałego w Sokołówce.

Skradziono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Michała Pastenka, s. Mikołaja, ur. 1908 r., zamieszkałego w Zagwoździu.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Procia Charewicz a, s. Iwana, ur. 1898 r., zamieszkałego w Markowcach.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Piotra Fuczki, s. Andrzeja i Katarzyny, ur. 1899 r., zamieszkałego w Stanisławowie.

Skradziono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Fedora Czubyńskiego, s. Mikołaja i Marii, ur. 1913 r., zamieszkałego w Czerniejowie.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Mendla Feller a. Rosenberga, s. Małki, ur. 1098 r., zamieszkałego w Stynawie Niżnej.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Onufrego Szkondajuka, s. Andrzeja, ur. 1906 r., w Skołówce.

Skradziono książeczkę wojskową wydaną na nazwisko Piotra Szpynty, s. Ołeksy i Anny, zamiesz. w Pasiecznej.

Zgubiono dowód tożsamości konia Ser. „B” nr 594508 wydaną na nazwisko Wasyla Łesiuka, s. Dmytra, zamieszkałego w Osławach Czarnych.

OGŁOSZENIE

Nakładem Ministerstwa Spraw Wewn. pod kierownictwem inż. arch. Mieczysława

Surwiłły wydane zostało dzieło pt. „Analiza robót budowlanych”.

Dzieło to składa się z 2 części:

Część I.: „Podstawy analityczne robót budowlanych”,

Część II.: „Przedmiar, analiza cen i kosztorys robót budowlanych”.

Ogólna objętość dzieła wynosi 800 stron (50 arkuszy) formatu znormalizowanego A⁴ (210×297).

„Analiza robót budowlanych”, w myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych nr 18 z dnia 11 maja 1938 r. nr BB 1-46/38 (Dz. Urz. M. S. Wewn. nr 15/38) normować będzie stosunek między budującymi władzami, podległymi Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i wykonawcami budowli, obejmuje ona w części I-ej ustalone normy wydajności robocizny i zużycia materiałów budowlanych, niezbędne do jednolitego traktowania na terenie całej Rzeczypospolitej przy sporządzaniu kosztorysów na roboty budowlane, zaś w części II-ej orientacyjny przykład zastosowania tych norm według jednego ustalonego typu sporządzania przedmiaru do obliczenia ilości robót, analizy cen i kosztorysu tych robót.

Cena obydwu części wynosi zł 18. Wymienione dzieło nabyć można wyłącznie w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w Warszawie, Nowy Świat 69 Dzien. Urząd M. S. Wewn (tel. 663-97) lub zamawiać drogą wpłaty na konto czekowe w P. K. O. nr 30197 Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z podaniem tytułu wpłaty i adresu zamawiającego.

Adres Redakcji i Admin.: Wydział Ogólny Urzędu Wojew. w Stanisławowie — Tel. Nr. 172.

Cena prenumeraty rocznie 22 zł. — kwartalnie 5 zł 50 gr. — Cena egzempl. pojedynczego 1 zł 05 gr.

Opłata za wiersz pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 40 groszy, za całą szpaltę 30 złotych, za stronę 60 złotych. Należytość za prenumeratę i ogłoszenia należy uiszczać przez POCZT. KASĘ OSZCZ. na konto Nr. 503.636

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.

